

C-133/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. március 11.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. március 6.

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

European Pallet Association e. V.

A felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél:

PHZ BV

[omissis]

HOGE RAAD DER NEDERLANDEN

POLGÁRI TANÁCS

[az ügyszám törölve]

Dátum: 2020. március 6.

ÍTÉLET

A

EUROPEAN PALLET ASSOCIATION e. V. német jog szerinti jogi személy,
székhelye: Münster, Németország,

felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél,

a továbbiakban: EPAL,

[omissis]

és

a PHZ B. V.,

székhelye: Zoetermeer,

a felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél,

a továbbiakban: PHZ,

[omissis] [eredeti 2. o.]

1. Az ügy további menete a felülvizsgálati eljárásban

1.1 [omissis]

1.2 [omissis] [a nemzeti eljárás menete]

2. Kiindulási pontok és a tényállás

2.1 A felülvizsgálati eljárásban az alábbi tényállásból lehet kiindulni:

- (i) Az EPAL az EPAL szó- és ábrás (összetett) védjegyre vonatkozó 472415. számú uniós védjegybejegyzés jogosultja, amely védjegyet 1998. december 22-én többek között „újr felhasználható raklapok” (6. és 20. osztály) tekintetében lajstromoztak. A védjegy együttes védjegyként szerepel a nyilvántartásban.
- (ii) Létezik egy magánjogi rendszer az úgynevezett EUR/EPAL raklapok szabványosítása céljából (a továbbiakban: EPAL-rendszer). Ez a rendszer azt tartalmazza, hogy a raklapoknak (a továbbiakban: Euro raklapok) javítást követően is meg kell felelniük bizonyos szabványoknak és műszaki előírásoknak. E rendszer alapján az Euro raklapok gyártása és javítása, valamint az azokkal való kereskedelem kizárólag az EPAL által biztosított használati joggal rendelkező vállalkozások (engedélyesek) számára van fenntartva.
- (iii) Az EPAL feladata az Euro raklapok kezelése és minőségi ellenőrzése. E raklapok saroklábába bele van égetve az EUR és/vagy EPAL védjegy, és a raklapokat így hozzák forgalomba. Az EPAL célja az, hogy a raklapok cseréjének lehetővé tétele céljából világszerte a raklapok egységes minőségét és egységes jellemzőit biztosító nyitott pooling-rendszert hozzon létre és tartson fenn. Az EPAL fellép továbbá a raklapok hamisítása ellen.

(iv) A PHZ nem rendelkezik a fenti (ii) pontban ismertetett használati joggal. 2014-ben a PHZ az EPAL védjeggyel ellátott Euro raklapok javítását és további forgalmazását végezte.

2.2.1 A jelen eljárásban – amennyiben a felülvizsgálati eljárásban még jelentőséggel bír – az EPAL azt kéri, hogy a bíróság

– állapítsa meg, hogy a PHZ védjegybitorlást követett el, vagy jogellenesen járt el, mivel eredetileg az EPAL védjegy alatt forgalomba hozott raklapokat javított és forgalmazott;

– pénzbírság terhe mellett rendelje el az EPAL védjeggyel ellátott raklapok javításának és további forgalmazásának abbahagyását.

Az EPAL ezzel kapcsolatban összefoglalva azt fejté ki, hogy a PHZ nem csak az EPAL védjeggyel ellátott Euro raklapok javítását, hanem e raklapok további forgalmazását is végezte. **[eredeti 3. o.]**

2.2.2 A Rechtbank (körzeti bíróság, Hollandia) helyt adott a kereseti kérelmeknek annyiban, amennyiben azok az Euro raklapok további forgalmazását érintették, elutasította azonban a kereseti kérelmeket annyiban, amennyiben azok az Euro raklapok pusztán javítását érintették.¹

2.2.3 A Hof (fellebbviteli bíróság, Hollandia) helybenhagyta a Rechtbank (körzeti bíróság) ítéletét annyiban, amennyiben abban pénzbírság terhe mellett arra kötelezik a PHZ-t, hogy ezen ítélet kézbesítését követően haladéktalanul hagyja abba az EPAL védjeggyel ellátott és a PHZ által javított raklapok további forgalmazását, amely raklapok esetében a javítás a raklapok állapotának olyan megváltoztatását jelenti, amely a Benelux Bíróság Valeo ítélete értelmében nem jelentéktelen, és hogy tartózkodjon e további forgalmazás újrakezdésétől. Egyebekben a Hof (fellebbviteli bíróság) hatályon kívül helyezte a Rechtbank (körzeti bíróság) ítéletét, és elutasította az EPAL kérelmeit.² Ezzel kapcsolatban a Hof (fellebbviteli bíróság) – amennyiben a felülvizsgálati eljárásban jelentőséggel bír – a következőket fejtette ki.

A Rechtbank (körzeti bíróság) által elrendelt tilalmat nem támadták meg, amennyiben az a PHZ által javított olyan raklapok forgalmazását érinti, amelyek esetében a javítás a Benelux Bíróság Valeo ítéletének értelmében „az állapot nem jelentéktelen megváltoztatását” jelenti (3.2. pont).

A szóban forgó Euro raklapokat a védjegyjogosult hozta forgalomba, vagy a forgalomba hozatalra annak hozzájárulásával került sor. Ennélfogva a jelen ügyben még alkalmazandó, 2009. február 26-i 207/2009 tanácsi rendelet (a

¹ [az elsőfokú ítéletre való hivatkozás törölve]

² [a másodfokú ítéletre való hivatkozás törölve]

továbbiakban: 207/2009 rendelet) 13. cikkére tekintettel az EPAL csak akkor tilthatja meg a további forgalmazást, ha jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy a további forgalmazást ellenezze, különösen akkor, ha a raklapok állagát, állapotát – a forgalomba hozatalt követően – megváltoztatták, illetve károsították (3.6. pont).

Az EPAL a másodfokú tárgyaláson kijelentette, hogy a raklapok javítás előtti károsodása – tehát nem maga a javítás – minősül a 207/2009 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése értelmében vett megváltoztatásnak. Az EPAL a javítást (ennélfogva) már nem tekinti a raklapok állapota megváltoztatásának. Ez azt jelenti, hogy a védjegybitorlásra alapított követelésnek nem lehet a 207/2009 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése szerinti megváltoztatás fennállása alapján helyt adni, mivel nem állították, és nem is állapítható meg, hogy a PHZ sérült raklapokkal kereskedett volna (4.2.–4.3. pont).

Az EPAL úgy véli, hogy mindazonáltal fennáll a 207/2009 rendelet 13. cikke értelmében vett jogos érdek, mivel abban az esetben, ha egy engedélyesnek nem minősülő vállalkozás végez javításokat, már nem biztosított az EPAL védjegyének származásjelölő, illetve a minőséget szavatoló funkciója (4.4. és 4.7. pont).

A védjegyjogosult ellenezheti az áruk további forgalmazását, ha ehhez jogos érdeke fűződik, és a további forgalmazás sérti vagy sértheti a védjegy funkcióit (4.5. pont).

A származásjelölő funkció többek között akkor sérül, ha a védjegyet a viszonteladó reklámjában olyan módon használják, hogy az a benyomás keletkezhet, hogy kereskedelmi kapcsolat áll fenn a viszonteladó és a védjegyjogosult (a jelen ügyben az EPAL és/vagy annak tagjai) között, különösen, hogy a viszonteladó vállalkozása a védjegyjogosult kereskedelmi hálózatához tartozik, vagy hogy különleges kapcsolat áll fenn a két vállalkozás között. A PHZ az általa megvásárolt raklapok további forgalmazását végzi. Következésképpen használt árut értékesít, és feltételezni kell, hogy a vevői erről tudomással bírnak. A PHZ továbbá ezt a [eredeti 4. o.] honlapján is feltünteti, amelyen egy EPAL védjeggyel ellátott Euro raklap szerepel. Ilyen körülmények alapján nem lehet azt mondani, hogy az a benyomás keletkezik, hogy a PHZ és az EPAL, illetve annak tagjai között gazdasági kapcsolat áll fenn, vagy hogy a PHZ honlapja jelentősen sérti a védjegy hírnevét (4.9. pont).

Az EPAL együttes védjegyének funkciója annak szavatolása, hogy ezen áruk az EPAL valamely tagjától vagy engedélyesétől származnak (tehát az eredeti származással rendelkeznek); ez szavatolja az áruk minőségét az első forgalomba hozatal időpontjában. A védjegy nem rendelkezik azzal a funkcióval, hogy a minőséget egy későbbi időpontban szavatolja, és azt sem garantálja, hogy harmadik személyek nem végeznek javításokat az árukön.

Ennélfogva nem lehet egy együttes védjegy útján kikényszeríteni, hogy a raklapok javítását – miután azokat a védjegyjogosult hozzájárulásával forgalomba hozták – kizárólag a védjegyjogosult tagjai és engedélyesei végezzék bizonyos szabványok alapján annak érdekében, hogy ezáltal megőrizzék a minőséget az első forgalomba hozatalt követően. A származásjelölő funkció ennél fogva – az EPAL érveivel ellentétben – nem érintett, ha egy engedélyesnek nem minősülő vállalkozás javításokat végez, és ennek következtében az Euro raklapok egységes minősége a további forgalmazás során nem garantálható (4.10. pont).

A fent említett okokból sem a minőség szavatolásával, sem a befektetésekkel kapcsolatos funkció nem sérül. Ezenkívül az EPAL azon álláspontja, hogy a PHZ által végzett javítások nem eredményezték az áruk állapotának megváltozását, azzal a következménnyel jár, hogy a javított raklapoknak a PHZ általi további forgalmazása nem sérti a védjegy e funkcióit, mivel a raklapok (így) a javítást követően nem változnak meg, és ezáltal nem minősülnek alacsonyabb minőségűnek, mint korábban, és ezáltal nem tekinthető úgy, hogy e raklapok sértik az EPAL védjegyének hírnevét (4.11. pont).

Az EPAL azon másodlagos érve, hogy egy engedélyesnek nem minősülő vállalkozás által végzett bármely javítás nem jelentéktelen változtatást jelent, önmagában ellentmondásos, és nem érthető, továbbá a fentiekre tekintettel nem releváns (4.13. pont).

Nem áll fenn a 207/2009 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése értelmében vett jogos érdek, mivel a PHZ által végzett további forgalmazás nem érinti vagy érintheti az EPAL védjegyének egyik funkcióját sem (4.14. pont). Az EPAL védjegyoltalma ennél fogva a szóban forgó Euro raklapok tekintetében kimerült (5.1. pont).

Az EPAL másodlagosan arra alapozta a kereseti kérelmeit, hogy jogellenes cselekmény áll fenn. Az EPAL e kérelmének alapjául arra hivatkozott, hogy a PHZ az EPAL védjeggyel ellátott, az EPAL-rendszer szabványainak nem megfelelő raklapok forgalmazásával sérti e rendszert. Következésképpen a jogellenes cselekményre alapozott kereseti kérelem lényegében azon az érven alapul, hogy a PHZ az EPAL védjegyét használja, és így e kérelmek osztják a védjegyoltalmon alapuló kérelmek sorsát (5.3. pont).

3. A felülvizsgálati kérelem jogalapjának értékelése

3.1.1 A felülvizsgálati kérelem jogalapjának első része az EPAL azon érvét érinti, hogy jogos érdek fűződik ahhoz, hogy az EPAL ellenezze a raklapok további forgalmazását, mivel azok állagát, állapotát megváltoztatták, illetve károsították.

Az 1.1.1. és az 1.1.2. pontban azt kifogásolják, hogy a Hof (fellebbviteli bíróság) (a 4.2. pontban) figyelmen kívül hagyta, hogy az EPAL olyan jogos érdekre hivatkozott, amely az EPAL-rendszer fenntartásához és az annak érdekében végzett ellenőrzéshez fűződik, hogy megakadályozzák e rendszer aláadását. Azt kifogásolják továbbá e részekben, hogy a Hof (fellebbviteli bíróság) figyelmen kívül hagyta, hogy az EPAL érvei szerint a PHZ (vagy **[eredeti 5. o.]** az engedélyesnek nem minősülő más vállalkozások) által végzett bármely javítást nem jelentéktelen megváltoztatásnak kell tekinteni. Az EPAL azon érve, hogy az áru állapota megváltozik, ha a raklapok a javítás előtt károsodnak, nem változtat azon, hogy a PHZ által végzett bármely javítást nem jelentéktelen megváltoztatásnak kell tekinteni.

Az 1.1.3. pont a Hofnak (fellebbviteli bíróság) a 4.3. pontban foglalt megállapításai ellen irányul, és (összefoglalva) azt mondja ki, hogy akkor is fennállhat megváltoztatás, ha az áru nem károsodott.

Az 1.1.4. pontban azt kifogásolják, hogy a Hof (fellebbviteli bíróság) a 4.3. pontban figyelmen kívül hagyta az EPAL azon fejtegetéseit, hogy a károsodott raklapoknak a PHZ általi javítása nem változtat azon, hogy a raklapoknak a károsodásuk révén keletkezett állapotát megváltoztatták.

Az 1.1.5. pontban azt kifogásolják, hogy a Hof (fellebbviteli bíróság) (a 4.13. pontban) figyelmen kívül hagyta, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely fél másodlagos érveit nem lehet kizárólag azért figyelmen kívül hagyni, mert az ellentétes e fél fő érveivel.

3.1.2 A második résszel azt kifogásolják, hogy a Hof (fellebbviteli bíróság) tévesen értelmezte a jogot a tekintetben, hogy abból indult ki, hogy a védjegyjogosult csak akkor ellenezheti az áruk további forgalmazását, ha (i) ahhoz jogos érdeke fűződik és (ii) a további forgalmazás sértheti a védjegy funkcióit. Ha a védjegyjogosultnak jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy az áruk további forgalmazását ellenezze, akkor a forgalmazás a védjegy funkcióit is sérti. Következésképpen nem két külön teljesítendő kritériumról van szó.

3.1.3 A 3.1. pontban először azt kifogásolják, hogy a Hof (fellebbviteli bíróság) (a 4.9. pontban) figyelmen kívül hagyta, hogy annak, aki felújított árut forgalmaz, ennek során meg kell tennie minden lehetséges észszerű intézkedést annak egyértelművé tétele érdekében, hogy felújított árurol van szó. A Hof (fellebbviteli bíróság) figyelmen kívül hagyta továbbá, hogy a PHZ és az EPAL vagy annak tagjai közötti kereskedelmi kapcsolatra vonatkozó benyomás nem csak az érintett áruk reklámja révén, hanem ezen áruk forgalmazása és a védjegyhez hasonló vagy azzal egyező jelölés bármely más használata révén is keletkezhet. E tekintetben jelentőséggel bírhat például, hogy felcímkézéssel elkerülhető-e a védjegyjogosult és a harmadik személy közötti gazdasági kapcsolatra vonatkozó téves benyomás

keletkezése. Ebben az összefüggésben a Benelux Bíróság Valeo ítéletére³, az Európai Unió Bíróságának Viking Gas kontra Kogan Gas ítéletére⁴ és a Hoge Raad (legfelsőbb bíróság, Hollandia) Kool kontra Primagaz⁵ ítéletére lehet utalni.

3.1.4 A 3.2. pont a Hof (fellebbviteli bíróság) azon megállapítása (4.10. pont) ellen irányul, hogy a védjegynek nem az a funkciója, hogy szavatolja a minőséget az első forgalomba hozatalt követően, hogy a védjegy azt sem garantálja, hogy harmadik személyek nem végeznek javítást az árun, és hogy nem lehet egy együttes védjegy útján kikényszeríteni, hogy a raklapok javítását – miután azokat a védjegyjogosult hozzájárulásával forgalomba hozták – kizárólag bizonyos (jogi) személyek – a védjegyjogosult tagjai/engedélyesei – végezzék meghatározott szabványok alapján, hogy ezáltal megőrizzék a minőséget az első forgalomba hozatalt követően.

A 3.2.1. pontban azt kifogásolják, hogy a Hof (fellebbviteli bíróság) figyelmen kívül hagyta, hogy az EPAL védjegyének funkciói esetében [eredeti 6. o.] nem kizárólag az első forgalomba hozatalkor, hanem éppen az ezt követően fennálló minőségről is szó van. Ez az áruk jellegével függ össze, amelyek egymással felcserélhetők, amelyeknek rendeltetése a (többszöri) újrafelhasználás, és amelyek gyakran nagy terhelésnek vannak kitéve. Ennélfogva a raklapok gyártásával és javításával szemben szigorú követelményeket kell támasztani, és biztosítani kell, hogy a felhasználók bízhatnak abban, hogy a raklapok megfelelnek e követelményeknek.

A 3.2.2. pontban azt kifogásolják, hogy a Hof (fellebbviteli bíróság) a 4.10. pont utolsó mondatában figyelmen kívül hagyta, hogy az EPAL érvei szerint a PHZ által javított, az EPAL védjegyével ellátott raklapoknak csak a további forgalmazása sérti az EPAL védjegyoltalmát. Az EPAL ugyanis kifejtette, hogy a PHZ-nek – ha az Euro raklapokat maga kívánja javítani, anélkül azonban, hogy az EPAL-hoz csatlakozna – el kell távolítania és/vagy át kell festenie az EPAL védjegyeit, hogy ezáltal egyértelművé tegye a közönség számára, hogy felújított raklapokról van szó. Az EPAL együttes védjegyét el lehet távolítani anélkül, hogy a termék használhatósága vagy vonzereje sérülne.

A 3.2.3. pontban azt kifogásolják, hogy a Hof (fellebbviteli bíróság) (a 4.10. pontban) figyelmen kívül hagyta az együttes védjegy jellegét és a benne rejlő jellemzőket. Az EPAL együttes védjegyéhez tartozó szabályozás az EPAL tagjaival és a védjegynek az EPAL tagjai által történő használatával szemben is követelményeket támaszt. Ezáltal az EPAL együttes védjegyének egyúttal az a funkciója, hogy szavatolja a minőséget

³ 1992. november 6-i ítélet [hivatkozás törölve] [A 89/1. és A 91/1. sz. ügy].

⁴ 2011. július 14-i ítélet, C-46/10, ECLI:EU:C:2011:485.

⁵ 2018. január 5-i ítélet, ECLI:NL:HR:2018:10.

az első forgalomba hozatalt követően. A 3.2.4. részben azt kifogásolják, hogy a Hof (fellebbviteli bíróság) téves jogi álláspontból indult ki a származásjelölő funkció tekintetében, mivel azt feltételezte, hogy ez a funkció kizárólag az első forgalomba hozatal időpontjában lehet releváns, utána azonban nem. A 207/2009 rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében szabályozott esetekben ugyanis a fogalom-meghatározás szerint az áruk további forgalmazásáról van szó, miután azokat forgalomba hozták.

3.1.5 A 4. rész a Hofnak (fellebbviteli bíróság) (az 5.3. pontban foglalt) azon megállapítása ellen irányul, hogy az EPAL kereseti kérelmei, amennyiben azok alapjául jogellenes cselekmények szolgálnak, lényegében azon az érvelésen alapulnak, hogy a PHZ az EPAL védjegyét használja, és ezért e kérelmek osztják a védjegyoltalmon alapuló kérelmek sorsát. A 4.1. részben kifejtik, hogy a Hof (fellebbviteli bíróság) figyelmen kívül hagyta az EPAL azon érveit, hogy a PHZ a javításokat nem az azokra vonatkozó szigorú minőségi követelményekkel és műszaki előírásokkal összhangban végezte, és hogy a PHZ kivonja magát más olyan kötelezettségek alól, amelyeket az EPAL tagjainak teljesíteniük kell, mindazonáltal a raklapokat Euro raklapként forgalmazza. Ezáltal a PHZ – az EPAL és annak tagjai költségére – hasznot húz az EPAL-rendszerből, tisztességtelen versenyt folytat, és meghiúsítja az EPAL Szövetséget és annak rendszerét. A Hof (fellebbviteli bíróság) tévesen mellőzte annak vizsgálatát, hogy ez az eljárás jogellenes-e az EPAL-lal – mint egy együttes védjegy jogosultjával – szemben.

3.2.1 A 4. rész kivételével tehát a felülvizsgálati kérelem jogalapjának valamennyi része azt a kérdést érinti, hogy ellenezheti-e az EPAL az együttes védjegyére való hivatkozással az (ezen eljárásban még alkalmazandó) 207/2009 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése szerint az EPAL által a védjegy alatt forgalomba hozott raklapoknak – az EPAL tagjának vagy engedélyesének nem minősülő – PHZ általi további forgalmazását, amennyiben ezen raklapokat a PHZ megjavította.

3.2.2 A 207/2009 rendelet 13. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 13. cikkének (2) bekezdése szerint ez csak akkor lehetséges, ha az EPAL-nak ehhez jogos érdeke fűződik, ami a rendelkezés szövege szerint különösen akkor áll fenn **[eredeti 7. o.]**, ha az áruk állagát, állapotát a forgalomba hozatalt követően megváltoztatták, illetve károsították.

3.2.3 Az Európai Unió Bírósága még nem foglalt állást azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a védjeggel ellátott, javított áruknak egy engedélyesnek nem minősülő vállalkozás általi további forgalmazása megalapozhatja-e a védjegyjogosult ahhoz fűződő jogos érdekét, hogy az áruknak a védjegy alatt történő további forgalmazását ellenezze (és ha igen, milyen körülmények között).

3.2.4 Az e központi kérdés által felvetett első kérdés az, hogy a Bíróság által a 89/104 védjegyirányelv (különösen) 5. cikke (1) bekezdése a) pontjának értelmezése keretében a védjegyoltalom terjedelme tekintetében bevezetett „funkcióelmélet” – a származásjelölő és a minőséget szavatoló funkció, valamint a kommunikációval, a befektetésekkel, illetve a reklámmal kapcsolatos funkció⁶ – a 207/2009 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének alkalmazása során is szerepet játszik-e, és ha igen, akkor e tekintetben a „jogos érdek” fogalmának értelmezéséről van-e szó, vagy egy olyan további követelményről, amelyet a védjegyjogosultnak teljesítenie kell ahhoz, hogy eredményesen ellenezhesse a további forgalmazást. Egyúttal felmerül a kérdés, hogy lehet-e mindig „jogos érdek[ről]” beszélni akkor, ha a további forgalmazás egy vagy több ilyen funkciót sért vagy sérthet.

3.2.5 Elképzelhető, hogy a védjegyjogosult azon lehetősége szempontjából, hogy a javított áruk további forgalmazását ellenezze, jelentőséggel bír, hogy a) olyan termékekről van-e szó, amelyek gyártásával szemben – például a biztonság tekintetében – szigorú műszaki követelményeket kell támasztani, és hogy b) a javítás tekintetében az áru állapotának nem jelentéktelen megváltoztatásáról van-e szó (ahogy a Benelux Bíróságnak az akkori Benelux-jogszabályokra vonatkozó ítélezési gyakorlata⁷ szerint). Következésképpen ez azt a kérdést érinti, hogy az érintett áruk vagy az elvégzett javítás jellege jelentőséggel bír-e a jogos érdek fennállása szempontjából.

3.2.6 E tekintetben felmerül az a kérdés is, hogy a jelen ügyben a fenti 2.1. pontban az (ii) és (iii) pontban megjelöltekhez hasonló körülmények szerepet játszanak-e vagy játszhatnak-e a jogos érdek fennállásának megítélése során.

3.2.7 A Bíróságnak a Viking Gas kontra Kosan Gas ügyben hozott ítéletére⁸ tekintettel esetlegesen azt kell megállapítani, hogy jogos érdek akkor áll fenn, ha a védjegyet olyan módon használják, amely azt a benyomást keltheti, hogy gazdasági kapcsolat áll fenn a védjegyjogosult (vagy annak engedélyesei) és az áru további forgalmazását végző fél között, és különösen, hogy e fél a védjegyjogosult forgalmazási hálózatához tartozik, vagy hogy különleges kapcsolat áll fenn a két fél között. Másfelől ezen ítélet alapján esetlegesen azt kell megállapítani, hogy nem áll fenn jogos érdek akkor, ha a raklapok javítását követően egyértelművé teszik, hogy a javítást nem a védjegyjogosult vagy annak engedélyese végezte. E tekintetben a raklapok felcímkezésére lehetne gondolni, adott esetben a védjegy

⁶ Lásd legutóbb: 2013. szeptember 19-i Martin y Paz kontra Depuydt ítélet (C-661/11, ECLI:EU:C:2013:577).

⁷ 1992. november 6-i Automotive kontra Valeo ítélet [hivatkozás törölve] [A 89/1. és A 91/1. sz. ügy].

⁸ 2011. július 14-i ítélet, C-46/10, ECLI:EU:C:2011:485.

eltávolításával együtt. Ezzel összefüggésben jelentőséggel bírhat, hogy a védjegy **[eredeti 8. o.]** egyszerűen eltávolítható-e úgy, hogy a raklapok műszaki alkalmassága vagy használhatósága nem sérül.

3.2.8 Mivel a jelen ügyben együttes védjegyről van szó, felmerül továbbá a kérdés, hogy a fent említett kérdésekre adandó válasz egészben vagy részben az együttes védjegyre is vonatkozik-e. E tekintetben jelentőséggel bír, hogy a 207/2009 rendelet – az uniós védjegyről szóló 2015. évi (2017/1001) rendeletről eltérően – nem ismeri a tanúsító védjegyet, így a 207/2009 rendeletet esetlegesen úgy kell értelmezni, hogy az együttes védjegyhez – a 207/2009 rendelet 67. cikkében foglalt rendelkezésre is tekintettel – az első forgalomba hozatal (azaz a védjegyjogosult vagy annak tagjai által történt forgalomba hozatal) időpontján túlmenő minőségi garancia kapcsolódik vagy kapcsolódhat.

3.2.9 Mivel a Bíróság e jogkérdésekről még nem döntött, és mivel e kérdések jelentőséggel bírnak a jelen ügy eldöntése szempontjából, ezekkel kapcsolatban a Hoge Raad (legfelsőbb bíróság) az alábbiakban megfogalmazott értelmezési kérdéseket fogja a Bíróság elé terjeszteni.

3.3. [omissis] [az eljárás felfüggesztése]

4. **[omissis]**

[omissis] [az eljárásra vonatkozó adatok]

5. **Az értelmezési kérdések**

1.

a) Szükséges-e a 207/2009 rendelet 13. cikkének (2) bekezdésére való eredményes hivatkozáshoz, hogy a védjeggyel ellátott érintett áruk további forgalmazása sértse a védjegy egy vagy több, a fenti 3.2.4. pontban említett funkcióját, vagy hogy e funkciók megsértésére alkalmas legyen?

b) Az első kérdés a) pontjára adandó igenlő válasz esetén olyan követelményről van-e szó, amely a „jogos érdek” fennállására vonatkozó követelmény mellett áll fenn?

c) Mindig elegendő-e a 207/2009 rendelet 13. cikkének (2) bekezdésére való eredményes hivatkozáshoz, ha sérül a védjegy egy vagy több, az első kérdés a) pontjában említett funkciója?

2.

a) Kijelenthető-e általánosan, hogy a védjegyjogosult a 207/2009 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése alapján ellenezheti az áruknak a védjegy alatt

történő további forgalmazását, ha ezen áruk javítását a védjegyjogosulttól vagy az általa erre feljogosított személyektől eltérő más személyek végezték?

b) A második kérdés a) pontjára adandó nemleges válasz esetén a 207/2009 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „jogos érdek” fennállása a védjegyjogosult által vagy annak hozzájárulásával forgalomba hozott áruk esetében harmadik személy által végzett javítást követően az áru **[eredeti 9. o.]** jellegétől vagy az elvégzett javítás jellegétől (ahogy a bíróság a fenti 3.2.5. pontban részletesen kifejtette) vagy a jelen ügyben a fenti 2.1. szakaszban az (ii) és (iii) pontban megjelölt különleges körülményekhez hasonló más körülményektől függ?

3.

a) Kizárt-e, hogy a védjegyjogosult a 207/2009 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése értelmében ellenezze a harmadik személyek által javított áruk további forgalmazását, ha a védjegyet olyan módon használják, amely nem keltheti azt a benyomást, hogy gazdasági kapcsolat áll fenn a védjegyjogosult (vagy annak engedélyese) és az áru további forgalmazását végző fél között, például ha a védjegy eltávolítása és/vagy az áruk kiegészítő felcímkézése alapján a javítást követően egyértelműen megállapítható, hogy a javítást nem a védjegyjogosult vagy annak engedélyese végezte, illetve, hogy azt nem a védjegyjogosult hozzájárulásával végezték?

b) E tekintetben jelentőséggel bír-e az azon kérdésre adandó válasz, hogy a védjegy egyszerűen eltávolítható-e úgy, hogy az áruk műszaki alkalmassága vagy használhatósága nem sérül?

4.

A fenti kérdések megválaszolása szempontjából jelentőséggel bír-e, hogy a 207/2009 rendelet értelmében vett együttes védjegyről van-e szó, és ha igen, milyen tekintetben?

6. Határozat

[omissis]

[omissis] [A Hoge Raad (legfelsőbb bíróság) előterjeszti a fent említett kérdéseket, és felfüggeszti az eljárást.]

[omissis] [záróformula] **[eredeti 10. o.]**

[aláírások]